

Το ότι επιδιώκεται η επανεγγραφή της νεότερης ιστορίας μας είναι πλέον πασιφανές σε όσους πονούμε ακόμη την πατρίδα, που την καταντήσαμε με τις αθλιότητες μας αγνώριστη!

Το γιατί επιδιώκεται η επανεγγραφή και γιατί στην προσπάθεια συστρατεύονται τόσο πολλοί ελληνικής καταγωγής ανθέλληνες είναι καίριο ερώτημα. Βέβαια έχει και αυτό, όπως και πολλά άλλα την απάντησή του.

Οι ιστορικοί της μετανεωτερικότητας βάλουν δήθεν κατά του ιδεολογικού υποβάθρου των ιστορικών συγγραφών του παρελθόντος εκσφενδονίζοντας την κατηγορία της ωραιοποίησης των συμβάντων με σκοπό να σχηματιστεί εικόνα μεγαλείου εφάμιλλου προς το μεγαλείο της αρχαίας Ελλάδος κατά την κλασική περίοδο. Αφήνεται μάλιστα να εννοηθεί εμμέσως πλην σαφώς ότι πολλές από τις παραποιήσεις ή αποκρύψεις ιστορικών συμβάντων έγιναν με σκοπό να ενισχυθεί η θέση της Εκκλησίας, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ “έλαμψε δια της απουσίας της από τον αγώνα” όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά επειδή η διδασκαλία της καλλιεργεί δουλικό φρόνημα, φρόνημα υποτέλειας. Βλέπουμε λοιπόν ότι ο στόχος είναι εμφανής και η επίθεση απροκάλυπτη. Δεν θα μπορούσε όμως άραγε σ’ αυτή την κίνηση να αποφευχθεί η εργώδης προσπάθεια ωραιοποίησης της δουλείας υπό τους Τούρκους, με τους οποίους “ζήσαμε αρκετά καλά επί αιώνες”; Πώς να εξηγήσουμε την στάση αυτή των συνοδοιπόρων των συγχρόνων πολιτικών που τρέμουν κυριολεκτικά την Τουρκία;

Η ιστορική έρευνα είναι ακανθώδης και ποτέ απροκατάληπτη, αφού ο ερευνητής κουβαλά την ιδεολογία του κατά την έρευνα των πηγών. Θέλει να αποδείξει μέσα από την έρευνά του το κύρος της ιδεολογίας του, η οποία πιστεύει πως τον έχει εξοπλίσει με αλάνθαστα εργαλεία! Βέβαια δεν θα δεχθεί ποτέ ότι άγεται και φέρεται από προκαταλήψεις. Καυχάται για την ελευθερία του πνεύματός του (αχ, πόσο πάσχει ο όρος ελευθερία στις ημέρες μας!) και αυτοπροβάλλεται ως ο ανατροπέας μύθων και συνδρόμων του παρελθόντος.

Το πανεπιστήμιο στον δυτικό κόσμο είναι αστικό με ευρεία ανοχή προς τον παρακμασμένο πλέον μαρξισμό, ο οποίος εξακολουθεί να κατέχει ισχυρά ερείσματα στους χώρους των ιδεών και της ιστορίας. Τόσο ο αστισμός όσο και ο μαρξισμός είναι εχθρικοί προς την θρησκευτική πίστη. Οι λόγοι της εχθρότητας ανάγονται στο έδαφος στο οποίο αναπτύχθηκαν και στις συνθήκες που επικρατούσαν εκεί. Οι οπαδοί των ιδεολογιών αυτών από αιώνα και πλέον επιχειρούν να ερμηνεύσουν τα συμβάντα στη χώρα μας με βάση τα αντίστοιχα συμβάντα στον δυτικοευρωπαϊκό χώρο. Μεταφέρουν εδώ την προκρούστεια κλίση της ιδεολογίας και ταυτόχρονα κατηγορούν άλλους για προκρούστες. Θέλουν να αγνοούν την μακραίωνη παράδοση της ρωμηοσύνης, την οποία απεχθάνονται και την απέχθεια αυτή εκδηλώνουν σε κάθε ευκαιρία, και παράλληλα επιδίδονται σε προκλητικές παρερμηνείες των συμβάντων ως εκ της ιδεολογίας τους, την οποία ταυτίζουν με την επιστημονική μέθοδο. Ας δούμε κάποια παραδείγματα.

Οι θρησκείες, κατ’ αυτούς, είναι σχηματισμοί στο ιστορικό γίγνεσθαι με σκοπό να παρέχουν ελπίδες στους απόκληρους για απόλαυση σε μian άλλη ζωή, ώστε να υποτάσσονται στους κοσμικούς άρχοντες και να μην αντιδρούν στην καταπίεση και την κοινωνική αδικία. Φέρουν πολλά παραδείγματα από τη δυτική χριστιανισμένη κατά το Μεσαίωνα, παραδείγματα που

θεωρούν αρκετά για να δικαιωθεί η ιδεολογία τους. Έφεραν για αιώνες και πλέον επιχειρήματα και από τον χώρο της επιστήμης, η οποία απέδειξε τάχα πως δεν υπάρχει Θεός, αλλά η ο αγώνας της “επιστήμης” με την πίστη φαίνεται να έχει κοπάσει κατά τις τελευταίες δεκαετίες, καθώς η πρώτη δεν έχει δώσει πειστικές απαντήσεις σε “καυτά” για τον άνθρωπο ερωτήματα. Αφού λοιπόν έτσι υποστηρίζουν οι ιδεολογίες κάπως έτσι πρέπει να έγιναν τα πράγματα και εδώ κατά την τουρκοκρατία. Ο κλήρος υπετάγη στον κατακτητή και έλαβε προνόμια με την υποχρέωση να κατευνάζει την επαναστατική ορμή! Αλλά γιατί να έχει ο ραγιάς την επιθυμία να επαναστατεί (και επαναστατούσε διαρκώς και όχι μόνο μετά από τη “λαμπρή” γαλλική επανάσταση κατά τους με δουλικό φρόνημα υμνητές της), αφού σε γενικές γραμμές περνούσε καλά; Βέβαια το πόσο καλά περνούσε το έχουν διεκτραγωδήσει πλείστοι όσοι ξένοι περιηγητές με ελάχιστη συμπάθεια προς τον ρωμηό, τον τόσο διαφορετικό από τον ιδανικό αρχαίο του πρόγονο, για τον οποίο διδάσκονταν στα σχολεία τους. Οι εξισλαμισμοί γίνονταν, κατά κανόνα, προς αποφυγή των εξευτελισμών, των ταπεινώσεων, των αγγαρειών, των αρπαγών. Εκείνοι που έδρασαν ανασχετικά σ’ αυτούς ήσαν οι νεομάρτυρες, τα άνθη της Εκκλησίας, με κορυφαίο τον άγιο Κοσμά, που επιδεικτικά περιφρονούν οι επιχειρούντες την επανεγγραφή. Και ήταν οι κληρικοί εκείνοι που παρηγορούσαν τον λαό και μετέδιδαν τα κολυβογράμματα. Αχ λύσσα που τους έχει πιάσει για το κρυφό σχολειό, στο οποίο ο ταπεινός παπάς-ζευγάς ή ο καλόγερος διάβαζε το ψαλτήρι στα σκλαβόπουλα. Λες και πρωτεύον στοιχείο είναι το “κρυφό” και όχι το σχολειό με μόνα εφόδια τα εκκλησιαστικά βιβλία και δάσκαλο κληρικό, αφού οι φωτισμένοι ριψάσπιδες είχαν πάρει νωρίς το δρόμο για τη Δύση.

Βέβαια όπως οι δάσκαλοι τους έτσι και οι νέοι ιστορικοί κάνουν τη διάκριση μεταξύ ανωτέρου και κατωτέρου κλήρου. Για τον δεύτερο βρίσκουν και κάποιο καλό λόγο να πουν (καλοσύνη τους)! Αλλά για τον ανώτερο η εμπάθεια ξεχειλίζει, ώστε να τους απογυμνώνει από την καύχηση για το ανεπηρέαστο. Εκτίθενται με το να αδυνατούν να διακρίνουν την τρομακτική διαφορά μεταξύ της Δύσης, όπου ο ανώτερος κλήρος ανήκε στην τάξη των ευγενών και της Ρωμηοσύνης, όπου η λέπρα της διάκρισης σε τάξεις με κληρονομούμενα τα δικαιώματα δεν εμφανίστηκε ποτέ. Ο Ιουστινιανός (6ος αιώνας) έλαβε γυναίκα του τη Θεοδώρα, ηθοποιό της επιθεώρησης του Ιπποδρόμου. Βασιλιάς της Μεγάλης Βρεταννίας (20ος αιώνας) αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τον θρόνο, επειδή επέμενε να λάβει ως γυναίκα “κοινή θνητή”!

Γρηγόριος Ε΄ πατριάρχης και ιερομάρτυρας (Μνήμη στις 10 Απριλίου). Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε ως βοσκόπουλο στη Δημητσάνα. Εκεί θα μεγάλωνε και θα τερμάτιζε τον βίο του, αν οι “αχάριστοι” ραγιάδες δεν ξεσηκώνονταν για μία ακόμη φορά το 1770 (δηλαδή 19 έτη πριν οι Γάλλοι ανατρέψουν τη μοναρχία), επειδή αυτή τη φορά πίστεψαν στις υποσχέσεις των ομοδόξων Ρώσων. Ακολούθησαν αθρόες σφαγές στην Πελοπόννησο από άτακτους Αλβανούς και αρκετοί επιζήσαντες μετακινήθηκαν στα παράλια της Μικράς Ασίας αποκαμωμένοι από την “ευζωία”! Εκεί κάλεσε το μικρό βοσκόπουλο κάποιος θείος του. Έμαθε γράμματα και έφθασε εκεί που έφθασε με διακοπή της πατριαρχικής του θητείας δύο φορές. Ο, στο ενδιάμεσο των πατριαρχιών, ασκητής στο Άγιον Όρος, στα 75 του έτη πλέον ταυτίστηκε με τους Τούρκους, κατά τους “φωτισμένους” νέους ιστορικούς, και αφόρισε τους υπό τον Αλέξανδρο Υψηλάντη επαναστάτες. Εξ ιδίων κρίνουν τα αλλότρια. Υποτελείς στο έπακρο στα σημερινά αφεντικά της πατρίδας μας εκθεμελιώνουν τα πάντα για έδρες, τιμές και αξιώματα. Το πάθος τους, αν υπάρχει ακόμη και ιδεολογικό, τους τυφλώνει, ώστε

να μη θέλουν να σταθούν ευλαβικά μπροστά στο νεκρό σκήνωμα αυτού που γνώριζε τον επερχόμενο θάνατό του, είχε προτάσεις για μετακίνησή του στη Ρωσία, αλλά παρέμεινε κοντά στο ποίμνιό του προσφέροντας τον εαυτό του, ώστε να κατευναστεί η οργή του σουλτάνου που είχε την πρόθεση να διατάξει ομαδικές σφαγές των “απίστων”!

Αλλά οι ερευνητές της αλήθειας ξεσκέπασαν και άλλον ευρέως διαδεδομένο μύθο, αυτόν της Αγίας Λαύρας, αφού έδειξαν ότι δεν έγινε εκεί κάποια σύναξη την 25η Μαρτίου. Πώς λοιπόν να ευλογήσει τα όπλα ένας μητροπολίτης (εκπρόσωπος του ανωτέρου κλήρου); Εδώ σταματούν και αφήνουν τον αθώο μαθητή να φανταστεί τη σκευωρία που εξύφανε η Εκκλησία κατά της ιστορικής αλήθειας. Δεν θα του πουν ποτέ ότι σχεδίαζαν οι επαναστάτες να ξεκινήσουν την επανάσταση την 25η Μαρτίου, μέρα της μεγάλης γιορτής της Παναγιάς, την οποία όλοι ευλαβούνταν. Δεν θα του πουν ότι έγινε σύσκεψη στην Αγία Λαύρα, για να αποφασιστεί, αν θα μετέβαιναν μητροπολίτες και πρόκριτοι στην Τρίπολη, όπου τους καλούσαν οι Τούρκοι, που κάτι είχαν υποπτευθεί. Δεν θα τους πουν ακόμη, ότι ο Π.Π. Γερμανός δεν αναφέρει στα απομνημονεύματά του ουδέν περί Αγίας Λαύρας. Δεν θα τους πουν ακόμη ότι ο Π.Π. Γερμανός ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας και ύψωσε το λάβαρο με τον ΣΤΑΥΡΟ στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου της Πάτρας την 23η Μαρτίου.

Όλοι αυτοί δεν νοιάζονται για την ιστορική αλήθεια. Να καταρρίπτουν “μύθους” έχουν βαλθεί!

“ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ”

<http://www.antibaro.gr/node/2859>